

Dr. Maor Wolf

Department of Education
Faculty of Humanities and Social Sciences

My life before BGU:

My professional life is divided into the research track on the one hand and the clinical track on the other. In recent years, while training as a clinical psychologist for children and youth, I completed a PhD and postdoctoral training at Bar-Ilan University, during which I used a unique brain imaging technology called magneto-encephalograph. Using this technology, I tried to understand the brain basis of various phenomena that characterize the mental illness schizophrenia.

Why BGU?

As in many cases, the decision was the result of a gut feeling. From the first moment I felt I had arrived home and that here I would arrive every morning full of passion to create and explore, learn, cooperate, and grow to heights while establishing deep roots.

An insight from my research:

I chose to research how people with schizophrenia understand new metaphors – expressions that they hadn't been previously exposed to, and to decipher their meaning requires the ability to connect abstract concepts that are not obviously related to each other. People with schizophrenia are characterized by their associative thinking processes. Precisely this ability was found in our research to be an advantage when they need to attach meaning to new metaphors. Of course, the picture is more complex and the problem with people with schizophrenia is that they don't stop at new metaphors and they find meaning in places where it doesn't exist.

Something that doesn't appear on my resume:

Almost nothing important is on my CV. For example, not that I love to eat. Everything (as long as it isn't animals). My father was a farmer and I inherited his passion for plants (you are welcome to come and see the small jungle I am cultivating in my office). That I am mad about TV and cinema, literature and computer games, like to travel the world, and Israel, and to meet friends for good coffee at my neighborhood cafe.

When I grow up:

As a child I was sure I would be a dancer, then an athlete, then a photographer, and somewhere in the middle a pilot, because I really wanted to travel the world. At university, I enrolled in an undergraduate degree in mathematics and it took me two years to figure out that it wasn't for me and to remember my love for psychology. It's been 12 years and I don't think I'm going anywhere else, so when I'm even older, I believe I will still be a researcher in psychology.

One of my motivations in choosing to research people with schizophrenia was that all the studies I've read always found these people to be deficient. I wanted to find something in which their difference, the uniqueness of their brain activity, can teach us something not only about the illness, but also about "normal" human activity.

Lennon or Mc Cartney?
My musical taste is so bad, the Beatles can't seem to pass the trash criteria and stay off my playlist

Winter or summer?
Winter! Winter! Winter!
There is something about chilly weather that envelops and comforts me like a childhood blanket

Morning or night?
I love to sleep, but unfortunately I don't excel at it at all, so I usually begin my day at 5:30

אחת מהמוטיבציות שהיו לי בבחירה לחקור אנשים עם סכיזופרניה, היתה שבכל המחקרים שקראתי בתחום תמיד מצאו שהם פחות טובים. רציתי למצוא משהו שבו השוני שלהם, הייחוד של הפעילות המוחית שלהם, יכול ללמד אותנו משהו לא רק על המחלה אלא גם על פעילות אנושית "תקינה".

אנן או מתמטיקאי?
האצן המוסיקלי שלי כל כך גדול, כך שהביטאס לא מצליחים לעבור את קריטריון הטרנס ונשארים מחוץ לפרלייטבס שלי

חורף או קיץ?
חורף! חורף! חורף! יש משהו בסגירותיות שזאת ועננים אותי כמו שמיכת ילדות

לילה או בוקר?
אני מעט אהבתי לישון, אך לצרירי לא מצליחין בכך כלל וכלל. כך שאני נוטה להתחיל את היום כבר ב-5:30

ד"ר מאור וולף

המחלקה לחינוך | הפקולטה למדעי הרוח והחברה

החיים שלי לפני אב"ג:
חיי המקצועיים מפוצלים לערוץ מחקרי מחד, ולערוץ קליני מנגד (או לצד). בשנים האחרונות, ובמקביל לתהליך ההכשרה שלי כפסיכולוג קליני לילדים ולנוער, עשיתי דוקטורט ופוסט-דוקטורט באוניברסיטת בר-אילן, שבמהלכם השתמשתי בטכנולוגיית הדמיה מוחית ייחודית שנקראת מגנטו-אנצפלוגרף, בעזרתה ניסיתי להבין את הבסיס המוחי של תופעות שונות המאפיינות את מחלת הסכיזופרניה.

למה דווקא אב"ג?
כמו בהרבה מקרים, ההחלטה התקבלה בעיקר מהבטן. מהרגע הראשון הרגיש לי שהגעתי הביתה ושלפה אגיע כל בוקר מלא בתשוקה ליצור ולחקור, ללמד ולשתף פעולה, לצמוח לגובה ובו זמנית להכות שורשים לעומק.

תובנה שלי מתחום המחקר שלי:
חקרתי כיצד אנשים עם סכיזופרניה מבינים מטאפורות חדשות - ביטויים ציוריים שטרם נחשפנו אליהם שבשביל להגיע אל המשמעות שלהן נדרשת היכולת לחבר בין מושגים מופשטים שלכאורה אינם קשורים זה לזה. אנשים עם סכיזופרניה מתאפיינים בכך שתהליכי החשיבה שלהם הם אסוציאטיביים. דווקא יכולת זו נמצאה במחקרנו כמהווה יתרון כשהם צריכים ליצוק משמעות למטאפורות חדשות. כמובן, שהתמונה יותר מורכבת מזה והבעיה עם אנשים עם סכיזופרניה שהם לא נעצרים רק במטאפורות חדשות וגם מוצאים משמעות במקומות שבהם היא לא קיימת.

משהו שלא כתוב ב-CV שלי:
כמעט שום דבר חשוב באמת לא כתוב ב-CV שלי. למשל, לא כתוב שאני אוהב לאכול. הכול (כל עוד זה בלי חיות). שאבא שלי היה חקלאי וירשתי ממנו את האהבה לצמחים (אתם מוזמנים לבוא לראות את הג'ונגל הקטן שאני מטפח במשרד). שאני חולה טלוויזיה וקולנוע, ספרות ומשחקי מחשב, אוהב לטייל בעולם ובארץ ולפגוש חברים לקפה משוכח בבית הקפה השכונתי שלי.

כשאהיה גדולה:
בילדות הייתי בטוח שאהיה רקדן, אח"כ ספורטאי, ואז צלם, וגם איפשהו באמצע טייס, כי ממש רציתי לטייל בעולם. כשהתחלתי ללמוד באוניברסיטה בכלל נרשמתי לתואר ראשון במתמטיקה ולקח לי שנתיים להבין שזה לא בשבילי ולהיזכר באהבתי לתחום הפסיכולוגיה. מאז עברו כבר 12 שנים ולא נראה שאני הולך לאן שהוא, כך שכשאהיה עוד יותר גדול, אני מאמין שעדיין אהיה חוקר בתחום הפסיכולוגיה.

